

Nemůžu za to, že nechala tu bránu otevřenou!“

„Ale to není pravda...“ Kim šokovaně hleděla na Miu. „Jednou jsem ji okřikla, to ano, ale...“

Pan Taylor ji pokynutím ruky zarazil. „Nejmíň stokrát jsem tě na zavírání

ohrady upozorňoval. Zkontrolovat bránu je tvoje povinnost. Mia je host a nemůžeme po ní chtít, aby znala pravidla našeho domu.“

„Ano, já vím. Ale...“ vykřikla Kim vznětlivě.

„Tak a dost, Kimberley,“ odpověděl jí tatínek přísně. „Až se zase příště začneš čertit, zkus nejdříve počítat do deseti, ano?“

Tatínek ji oslovoval celým jménem, jen když byl velmi rozčilený. Kim to raději vzdala.

„Lepší by bylo, kdybyste strávily zbytek noci doma,“ rozhodl pan Taylor.

Kim a Mia se ploužily za ním do domu. Kim ani nedoufala, že s Miou ještě promluví. Šla do své ložnice a svalila se rovnou do postele. Plamínek se skokem uvelebil vedle ní.